

WIJ **W**ILLEM **A**ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van

Houdende regels inzake de registratie van de toeristische verhuur van woonruimte;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van ..., nr. ..., Directie Constitutionele Zaken en Wetgeving;

Gelet op artikel 23d, tweede lid, van de Huisvestingswet 2014;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van ..., nr. ..., Directie Constitutionele Zaken en Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk I : begripsbepalingen

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. *aanvrager*: degene die een registratienummer aanvraagt;
- b. *identificatiemiddel*: elektronisch middel dat persoonsidentificatiegegevens bevat en gebruikt wordt voor de authenticatie van een natuurlijke persoon, rechtspersoon of onderneming die toegang wenst tot elektronische dienstverlening;
- c. *registratienummer*: registratienummer als bedoeld in artikel 23a van de wet;
- d. *registratiesysteem*: registratiesysteem als bedoeld in artikel 23d, tweede lid, van de wet;
- e. *wet*: Huisvestingswet 2014.

Hoofdstuk II: het gemeentelijk registratiesysteem

Artikel 2

Indien de gemeenteraad toepassing heeft gegeven aan artikel 23a, eerste lid, van de wet, draagt het college van burgemeester en wethouders er zorg voor dat het registratiesysteem operationeel is voordat het verbod van kracht is.

Artikel 3

1. De aanvrager maakt gebruik van een door Onze Minister toegelaten of erkend identificatiemiddel of met behulp van een door de Europese Unie erkend identificatiemiddel (eIDAS).

2. De aanvrager vermeldt voorts de volgende gegevens:

a. zijn e-mailadres, en

b. het adres van de woonruimte die hij voor toeristische verhuur in gebruik wil geven indien dit een ander adres is dan zijn woonadres, bedoeld in artikel 1.1, onderdeel o, onder 1°, van de Wet basisregistratie personen.

Artikel 4

1. Het registratienummer bevat de noodzakelijke informatie voor de gemeente om het registratienummer te kunnen herleiden naar de aanvrager. Het registratienummer is voor derden niet herleidbaar naar het aangeboden adres.

2. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de vorm waarin een registratienummer wordt weergegeven.

Artikel 5

1. Aan het afgeven van een registratienummer worden geen voorwaarden verbonden.

2. Het registratienummer wordt kosteloos verstrekt.

3. Het registratienummer wordt direct nadat de aanvrager de gegevens, bedoeld in artikel 3, tweede lid, heeft ingevuld in het registratiesysteem aan de aanvrager getoond, en per e-mail toegezonden aan de aanvrager.

Artikel 6

Het college van burgemeester en wethouders verwijderd de gegevens van de aanvrager binnen vier weken na een daartoe strekkend verzoek van de aanvrager.

Hoofdstuk III: slotbepalingen

Artikel 7

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 8

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit registratie toeristische verhuur van woonruimte.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Drs. K.H. Ollongren

NOTA VAN TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

Gemeenten kunnen in de huisvestingsverordening toepassing geven aan het verbod, bedoeld in artikel 23a, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014. In die gevallen is het verboden om aangewezen woonruimte voor toeristische verhuur aan te bieden zonder het registratienummer van die woonruimte te vermelden bij iedere aanbieding van die woonruimte voor toeristische verhuur. Dit besluit stelt regels waaraan het registratiesysteem ten behoeve van het afgeven van het registratienummer voor toeristische verhuur, bedoeld in artikel 23d, tweede lid, van de Huisvestingswet 2014, aan moet voldoen. In deze toelichting wordt ook ingegaan op de operationele aspecten rondom het registratiesysteem.

2. Aanleiding

2.1 Context

Naar aanleiding van signalen van gemeenten dat het huidige wettelijke instrumentarium onvoldoende mogelijkheden biedt voor de handhaving en het tegengaan van de ongewenste neveneffecten van toeristische verhuur van woonruimte zijn de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Minister van Economische Zaken en Klimaat in gesprek gegaan met gemeenten¹, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en de belangrijkste platforms voor toeristische verhuur². Hieruit is duidelijk geworden dat het grootste probleem een gebrek aan inzicht in de verhuuradressen is. Een registratieverplichting voor toeristische verhuur van woonruimte maakt het mogelijk meer inzicht in de verhuuradressen te krijgen. Ook de Tweede Kamer heeft meermaals verzocht om gemeenten effectieve wettelijke mogelijkheden te bieden om de ongewenste neveneffecten van toeristische verhuur van woonruimte tegen te gaan.³ Hiertoe is de Huisvestingswet 2014 gewijzigd. Door de eenmalige registratieplicht wordt de informatiepositie van de gemeente verbeterd, waardoor gericht en effectief kan worden gehandhaafd. Indien noodzakelijk kunnen zwaardere instrumenten zoals een dagencriterium, met een meldplicht per verhuur, en een vergunningsplicht worden ingezet.

2.2 Het registratiesysteem

In de genoemde gesprekken met de gemeenten en de platforms is duidelijk geworden dat een eenmalige registratie laagdrempelig, begrijpelijk, kosteloos en digitaal moet worden ingericht met een minimale gegevensverwerking en dat de privacy van de aanbieder moet worden geborgd. Het registratienummer heeft betrekking op één woonruimte die voor toeristische verhuur wordt aangeboden en wordt vermeld bij iedere aanbieding op

¹ Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Delft, Amstelveen, Haarlem, Leiden.

² Airbnb, Booking.com, HomeAway/Expedia, bedandbreakfast.eu.

³ Kamerstukken II 2016/17, 29 453, nr. 442, Kamerstukken II 2017/18, 34 775 XIII, nr. 89, Kamerstukken II 2017/18, 26 419, nr. 71, Kamerstukken II 2018/19, 27 926, nr. 288, Kamerstukken II 2018/19, 27 926, nr. 292, Kamerstukken II 2018/17, 27 926, nr. 289, Kamerstukken II 2018/19, 27 926, nr. 293, Kamerstukken II 2018/18, 27 926, nr. 291, Kamerstukken II 2018/19, 27 926, nr. 290.

platforms voor toeristische verhuur. Hiermee wordt geborgd dat gemeenten enerzijds het gewenste inzicht krijgen in waar de toeristische verhuur plaatsvindt en anderzijds de administratieve druk op burgers minimaal is. Hiermee wordt eveneens geborgd dat een eenmalige registratieverplichting een minimale belemmering is voor burgers om te participeren in deze vorm van de economie. De ontwikkeling, beheer en het eigenaarschap van het registratiesysteem wordt belegd bij het college van burgemeester en wethouders.

3. Inhoud van het besluit

3.1 Het gemeentelijk registratiesysteem

De gemeenteraad is bevoegd om in de huisvestingsverordening toepassing te geven aan artikel 23a, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014. Hiermee wordt het verboden om aangewezen woonruimte aan te bieden voor toeristische verhuur zonder dat daarbij het registratienummer in de aanbieding wordt getoond. Voordat de eenmalige registratieverplichting, bedoeld in artikel 23a, tweede lid, van de Huisvestingswet 2014 middels de huisvestingsverordening van kracht is, dient het registratiesysteem van de gemeente ten behoeve van het afgeven van het registratienummer operationeel te zijn. Op deze wijze wordt voorkomen dat burgers die woonruimte voor toeristische verhuur willen aanbieden geen registratienummer kunnen krijgen en derhalve niet op juiste wijze gebruik kunnen maken van een platform waarop woonruimte voor toeristisch gebruik kan worden aangeboden. De aanbieding kan immers pas rechtmatig plaatsvinden na registratie van de betreffende woonruimte aangezien het registratienummer moet worden vermeld bij elke aanbieding.

De potentiële aanbieder krijgt toegang tot het registratiesysteem van de gemeente door in te loggen met behulp van een door Onze Minister toegelaten of erkend identificatiemiddel of met behulp van een door de Europese Unie erkend identificatiemiddel (eIDAS). Hierdoor wordt voor een gemeente direct de naam en het woonadres bekend van de aanvrager. Ook niet natuurlijke personen kunnen een registratienummer aanvragen.

Bij de aanvraag van een registratienummer moet de aanvrager voorts zijn e-mailadres en het adres van de voor toeristische verhuur aan te bieden woonruimte invullen indien dit adres afwijkt van het woonadres van de aanbieder. Op deze wijze weet de gemeente waar de toeristische verhuur plaatsvindt. Het emailadres van de aanvrager is van belang zodat de aanvrager het registratienummer direct elektronisch kan ontvangen.

3.2 Het registratienummer

Om de privacy van de aanbieder te borgen is het registratienummer dat de gemeente afgeeft voor derden niet herleidbaar naar het adres van de woonruimte die wordt aangeboden. Verder moet voorkomen worden dat de vorm waarin het registratienummer wordt weergegeven verschillen vertoont tussen de verschillende gemeenten. De weergegeven vorm moet uniform zijn zodat platforms waarop woonruimte voor toeristische verhuur wordt aangeboden hun systemen dusdanig kunnen inrichten dat het voor burgers eenvoudig is om het registratienummer in de aanbieding te vermelden. Bij ministeriële regeling kunnen nadere voorschriften worden gesteld over de vorm waarin het registratienummer moet worden weergegeven. Met deze delegatiegrondslag kan snel worden ingespeeld op technologische ontwikkelingen.

Als iemand woonruimte wil aanbieden voor toeristische verhuur en er geldt een eenmalige registratieverplichting in de betreffende gemeente, dient er voor dat specifieke adres een registratienummer te worden aangevraagd. Het afgegeven registratienummer is gekoppeld aan het aan te bieden adres én de aanbieder en is derhalve niet overdraagbaar. Indien de aanvrager meer dan één woonruimte voor toeristische verhuur wil aanbieden, is het noodzakelijk voor elke woonruimte een uniek registratienummer aan te vragen. Het registratienummer wordt kosteloos verstrekt en de gemeenteraad kan geen voorwaarden koppelen aan de afgifte daarvan. Aan iedereen die zich wil registreren om een woonruimte voor toeristische verhuur aan te bieden in een gemeente waar de eenmalige registratie van kracht is, wordt een registratienummer voor dat specifieke adres afgegeven. De reden hiervoor is dat inzicht in waar de toeristische verhuur plaatsvindt het doel is van de eenmalige registratie en niet het reguleren hiervan. Dat sluit niet uit dat de gegevens van de registratie wel kunnen worden gebruikt voor handavingsdoeleinden en de heffing en invordering van de toeristenbelasting op grond van artikel 23d, derde lid, van de Huisvestingswet 2014. Als voorwaarden zouden kunnen worden gesteld aan de afgifte van een registratienummer dan zou dat ten koste gaan van de laagdrempeligheid van het instrument en zou het een vergroting van de regeldrukeffecten voor de burger betekenen. Tot slot zou een registratienummer niet direct kunnen worden afgegeven aangezien de gemeente moet controleren of er aan de voorwaarden is voldaan.

Het voorgaande wil niet zeggen dat iedereen die een registratienummer heeft gekregen voor een specifiek adres ook daadwerkelijk die woning mag verhuren. Er kan in een gemeente namelijk ook een dagencriterium, met een meldplicht per verhuring, of vergunningplicht krachtens de Huisvestingswet 2014 gelden. De aanbieder van woonruimte is in elk geval zelf verantwoordelijk voor het naleven hiervan. Juist door de registratie krijgt de gemeente inzicht op grond waarvan zij kan bepalen of er aan de geldende voorwaarden in de betreffende gemeente is voldaan. Zo kan bijvoorbeeld worden bepaald of een woning op grond van het Bouwbesluit 2012 geschikt is voor logies. Het ligt voor de hand dat de gemeente in de email die aan de aanvrager wordt verzonden waarin het registratienummer wordt vermeld ook de voorwaarden die in de betreffende gemeente gelden voor toeristische verhuur op te nemen bij wijze van informatieverstopping. Op deze wijze wordt het voor de burger direct duidelijk welke regels er voor de toeristische verhuur van woonruimte in de gemeente gelden indien de aanvrager daadwerkelijk besluit tot toeristische verhuur over te gaan. Dit doet er niet aan af dat het aan de aanbieder van woonruimte is om zich te informeren over de geldende wet- en regelgeving.

4. Communicatie over registratiesysteem

Om gemeenten behulpzaam te zijn bij een succesvolle uitvoering van de bepalingen over toeristische verhuur in de Huisvestingswet 2014, zal de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties een openbare website beheren waar terug is te vinden in welke gemeenten een eenmalige registratieverplichting van kracht is. In dat kader ligt het in de rede dat het college van burgemeester en wethouders, enige tijd voordat de eenmalige registratieplicht van kracht is, het url-adres aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties meldt waarop potentiële aanbieders van woonruimte een registratienummer kunnen aanvragen. Deze werkwijze vormt een handvat voor potentiële aanbieders van woonruimte voor toeristische verhuur, en voor platforms waar woonruimte wordt aangeboden, om gemakkelijk te kunnen te verifiëren of in een bepaalde gemeente een eenmalige registratieverplichting van kracht is. Daarnaast kunnen platforms de

aanbieders van woonruimte met behulp van een link op het platform eenduidig verwijzen naar deze landelijke website. Indien een registratieverplichting van kracht is, kan de potentiële aanbieder op de landelijke website doorklikken naar het registratiesysteem van de betreffende gemeente waar de eenmalige registratie plaats kan vinden. Indien het url-adres van het gemeentelijke registratiesysteem wijzigt of wanneer de eenmalige registratieverplichting niet meer van kracht is, ligt het in de rede dat het college van burgemeester en wethouders dit zo spoedig mogelijk meldt aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Op deze wijze kan de landelijke website actueel worden gehouden zodat potentiële aanbieders juist worden geïnformeerd in welke gemeenten een registratieverplichting van kracht is. Vanuit het oogpunt van informatieverschaffing aan potentiële aanbieders van woonruimte ligt het verder in de rede dat op de website van de gemeente waar het registratiesysteem is te vinden ook wordt aangegeven of er in de betreffende gemeente andere voorwaarden van kracht zijn rond toeristische verhuur waar aanbieders aan moeten voldoen. Deze voorwaarden staan los van de afgifte van het registratienummer maar zijn van belang om de aanbieder te wijzen op het geheel aan wet- en regelgeving dat betrekking heeft op toeristische verhuur.

5. Verwerking van persoonsgegevens

Bij de registratieverplichting worden persoonsgegevens verwerkt. Dit betreft enkel de naam, het woonadres en een e-mailadres van de aanvrager en het adres van de aangeboden woonruimte. De verwerking van persoonsgegevens moet in overeenstemming zijn met de Algemene verordening gegevensverwerking. Het college van burgemeester en wethouders is verantwoordelijk voor de inrichting van het registratiesysteem en de verwerking van persoonsgegevens hierin.

De persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de eenmalige registratie mogen op grond van artikel 23d, derde lid, van de Huisvestingswet 2014 ook worden gebruikt voor de handhaving van het Bouwbesluit 2012 en de heffing en invordering van toeristenbelasting. De gegevens van de eenmalige registratie maken het mogelijk om toezicht uit te oefenen met betrekking tot het veilig gebruik van de woning en deze gegevens geven inzicht in het aanbod van woonruimte dat mogelijk voor toeristische doeleinden zal worden verhuurd waarover toeristenbelasting verschuldigd kan zijn.

Bij de voorbereiding van het wetsvoorstel toeristische verhuur van woonruimte is een privacy impact assessment opgesteld waaruit volgt dat de gemeente belang heeft bij de gegevensverwerking om het genoemde inzicht te kunnen verkrijgen en op grond daarvan te bepalen of verdere maatregelen noodzakelijk zijn. Derhalve wordt de ontwikkeling van het registratiesysteem, het gebruik en het beheer uitgevoerd door het college van burgemeester en wethouders. Bij de registratieplicht is er een zeer beperkte inbreuk op de persoonlijke levenssfeer, aangezien bij dit besluit sprake is van gegevensminimalisatie. Uitsluitend de naam, het woonadres, een e-mailadres en het adres van de woonruimte die wordt aangeboden worden verwerkt.

De gegevens van de registratieplicht worden bewaard zolang de aanbieder zich niet uitschrijft op het aangeboden adres of als de aanbieder verzoekt zijn gegevens te verwijderen omdat de woonruimte niet meer wordt aangeboden. In die gevallen dient de gemeente de gegevens te verwijderen binnen vier weken.

6. Handhaving en uitvoerbaarheid

Indien in de huisvestingsverordening is bepaald dat een registratienummer moet worden vermeld bij iedere aanbieding van woonruimte voor toeristische verhuur, krijgt het college van burgemeester en wethouders door de registratie inzicht in de naam en adresgegevens van de aanbieder en het adres van de aan te bieden woonruimte. De gemeente kan derhalve controleren of bijvoorbeeld aan de in de gemeente geldende eisen van het Bouwbesluit 2012 is voldaan.

Indien blijkt dat bij bepaalde advertenties geen registratienummer is opgenomen, terwijl in de huisvestingsverordening is bepaald dat een registratienummer moet worden vermeld bij iedere aanbieding van woonruimte voor toeristische verhuur, dan kunnen de door het college van burgemeester en wethouders aangewezen toezichthouders inlichtingen en medewerking vorderen van het platform waarop de woonruimte wordt aangeboden op grond van respectievelijk artikel 5:17 en 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht. Dit houdt in dat het platform op verzoek van een toezichthouder verplicht is de adresgegevens van de aanbieder en het aangeboden adres aan de gemeente te verstrekken. De platforms zijn verplicht deze verzoeken om informatie te honoreren en zo spoedig mogelijk de gevraagde gegevens te verstrekken aan de toezichthouder. Indien het platform hieraan niet voldoet kan het college van burgemeester en wethouders een last onder dwangsom opleggen ter handhaving van de verplichting tot het verlenen van medewerking aan toezichthouder. De toezichthouder kan op basis van de verstrekte gegevens handhaven bij de aanbieder van de woonruimte voor toeristische verhuur alsmede het platform verzoeken de illegale aanbiedingen te verwijderen.

7. Regeldruk

Bij de wijziging van de Huisvestingswet 2014 inzake toeristische verhuur van woonruimte is al rekening gehouden met de regeldrukeffecten voor burgers en platforms⁴. In dit besluit zijn de voorwaarden waaraan een registratiesysteem moet voldoen nader ingevuld. Dit besluit stelt daarbij geen voorwaarden dan die al zijn belicht in de memorie van toelichting bij de hiervoor aangegeven wetswijziging.

8. Consultatie

PM

II. Artikelsgewijs

Artikel 2

Indien de gemeente besluit om een registratieplicht in te voeren voor de toeristische verhuur van woonruimte, is het college van burgemeester en wethouders verantwoordelijk voor de inrichting en het operationeel houden van een registratiesysteem. Voordat een gemeente de registratieverplichting in de huisvestingsverordening opneemt dient dit registratiesysteem operationeel te zijn.

⁴ Kamerstukken II 2019/20, 35 353, nr. 3, p. 21.

Artikel 3

In dit artikel is bepaald welke gegevens de gemeente van de aanvrager mag vragen. Daarbij is het van belang dat is gestreefd naar gegevensminimalisatie. Hierdoor worden de administratieve lasten voor de aanvrager beperkt alsmede worden vanuit privacy-oogpunt zo min mogelijk persoonsgegevens verwerkt van de aanvrager. Omdat de aanvrager inlogt in het registratiesysteem van de gemeente via een erkend digitaal identificatiemiddel is de naam en het woonadres van de aanvrager reeds bekend en hoeven die niet opnieuw te worden opgegeven. Indien de aanvrager de woonruimte waar hij zijn woonadres heeft voor toeristische verhuur wil aanbieden, hoeft hij dit adres niet opnieuw op te geven omdat dit reeds bekend is. Dit vermindert de administratieve lasten. Uitsluitend indien de aanvrager een woonruimte wil aanbieden voor toeristische verhuur waar hij niet zijn woonadres heeft, zal hij het adres van de betreffende woonruimte moeten opgeven in het registratiesysteem van de gemeente. Ten slotte zal de aanbieder nog zijn e-mailadres moeten invullen. Op deze manier kan het registratienummer aan hem worden toegezonden.

Artikel 4

Het registratienummer is voor derden niet direct herleidbaar naar het aangeboden woonadres. Daarmee is het registratienummer ook niet herleidbaar naar personen en is het daarmee geen persoonsgegeven. Uitsluitend de gemeente waarin de woonruimte is gelegen kan door middel van de weergegeven informatie achterhalen wie de aanvrager van het registratienummer is en daarmee wie welke woonruimte voor toeristische verhuur wil aanbieden. Hiermee wordt de privacy van de aanbieder beschermd.

Het tweede lid regelt dat Onze Minister nadere regels kan stellen over de vorm waarin het registratienummer wordt getoond. Bij de voorbereiding van dit besluit is gebleken dat de gemeenten nadenken over verschillende mogelijkheden waarop het registratienummer kan worden getoond. Zo wordt nagedacht over een eenvoudige letter-cijfercombinatie, maar ook over meer geavanceerde vormen zoals een QR-code. Voor een goede uitvoerbaarheid van het verbod, bedoeld in artikel 23a, eerste lid, van de Huisvestingswet 2014, is het van belang dat het registratienummer binnen alle gemeenten op dezelfde wijze wordt weergegeven. Door een delegatiegrondslag op te nemen die ziet op de vorm waarin het registratienummer moet worden getoond, kunnen toekomstige technische ontwikkelingen snel worden gevolgd. Hierdoor kan telkens, in overleg met de gemeenten, de vanuit technisch oogpunt meest veilige vorm worden voorgeschreven die voor de gemeenten in de praktijk ook goed bruikbaar is.

Artikel 5

Het eerste lid bepaalt dat er geen voorwaarden zijn voor het verkrijgen van een registratienummer. Iedereen die een woonruimte wil aanbieden voor toeristische verhuur krijgt een registratienummer via het registratiesysteem. Het registratienummer is immers bedoeld om inzicht te krijgen wie welke woonruimte in de gemeente wil aanbieden voor toeristische verhuur. Daarnaast biedt het registratienummer ook mogelijkheden om de bestaande wet- en regelgeving te handhaven, maar dit is geen reden om het registratienummer te weigeren. Indien blijkt dat de woonruimte die wordt aangeboden niet voldoet aan de eisen die worden gesteld aan de woonruimte als er logiesverstrekking

plaatsvindt, kan de gemeente handhavend optreden op basis van de desbetreffende regelgeving. Ook indien in de gemeente een meld- of vergunningplicht is ingesteld voor toeristische verhuur van woonruimte, wordt het registratienummer verstrekt. Echter indien de aanbieder de woonruimte daadwerkelijk toeristisch verhuurt, zal hij eerst moeten voldoen aan de meld- en vergunningsplicht.

Het tweede lid regelt dat er voor het verkrijgen van een registratienummer geen leges mag worden gevraagd.

Het derde lid bepaalt dat het registratienummer direct wordt toegekend en aan de aanvrager wordt meegegeed bij de afronding van het registratieproces. Daarnaast wordt het registratienummer per e-mail toegezonden aan de aanvrager. Hierdoor heeft de aanvrager een bewijs dat hem dit registratienummer is toegekend voor het toeristisch verhuren van de door hem opgegeven woonruimte. Dit doet niet af aan de verplichting dat het registratienummer moet worden vermeld bij iedere aanbieding van woonruimte voor toeristische verhuur.

Artikel 6

Op basis van de Algemene verordening gegevensbescherming heeft een persoon waarvan persoonsgegevens worden verwerkt in beginsel het recht om vergeten worden. Dit betekent dat op verzoek van degene van wie persoonsgegevens worden verwerkt, deze persoonsgegevens moeten worden verwijderd. Indien iemand zo een verzoek doet met betrekking tot de persoonsgegevens die verwerkt worden in het registratienummer voor toeristische verhuur van woonruimte, betekent dit dat het registratienummer niet meer geldig is en de desbetreffende persoon de woonruimte waarvoor het registratienummer is afgegeven niet meer rechtsgeldig kan aanbieden voor toeristische verhuur. Hierbij kan ook gedacht worden aan het geval dat een aanbieder stopt met het toeristisch verhuren van zijn woonruimte of indien de aanbieder verhuist. In dat geval moet de aanbieder een nieuw registratienummer aanvragen voor de nieuwe woonruimte. Het registratienummer is immers zowel gekoppeld aan de aanbieder als aan de woonruimte die toeristisch wordt verhuurd.

Artikel 7

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit besluit. De inwerkingtreding zal worden voorzien op hetzelfde moment als waarop de Wet tot wijziging van de Huisvestingswet 2014 in verband met de aanpak van ongewenste neveneffecten van toeristische verhuur van woonruimte (Wet toeristische verhuur van woonruimte) in werking treedt.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Drs. K.H. Ollongren